

I

Deres øjne
tømmer et hav
af landskaber.

For Victoria
kunne det se
sådan ud.

Det er ligesom
hele landskabet
er gyldent.

Ikke fordi
hun følte sig
udenfor.

Hun måtte
prøve at leve
igen.

II

Victoria
ser sig om

Albert
ser sig om

de vender deres
blik mod

hinanden og det
er derfor deres
øjne mødes i et
punkt af guld.

III

Det er når en forhåbning
brister lyset tændes
længsel opstår

Victoria ser
sig om
igen.

IV

Det er
Albert
han ser med
et blik af
hårdt krystal
igennem verden
et imperium
trækker vejret
igennem et tyndt rør
igennem et net
ser Albert
verden vender
sig igennem
et tyndt rør
og nettet strammes
til hårdt krystal
med et blik
igennem verden
der vender sig
i et tyndt rør
mødes Victoria
og Albert.

V

Victoria
der ser sig om
ser ingenting
siger Albert
det er ikke
det samme
at se
som at se
for mig
sagde han
men blev afbrudt

af Victoria
der siger for
mig at se er det
at se ikke andet

men Albert
ser på hende
og siger
med et smil
det er ikke
det samme
at se
som at se
sagde han
men blev afbrudt

af Victoria
der ser sig om
og siger
så vidt jeg
kan se er
klokken over
tolv nu

men Albert
er ikke
færdig og
siger
det er ikke
det samme
at se
som at se
men blev
afbrudt

af Victoria
der ser på
ham med de
milde øjne

og Albert
siger
det er ikke
det samme
som at se
men blev
afbrudt.

VI

Når der opstår
længsel

hos en dronning
skælver slottet

så er der ingen
ord der passer

hendes hud
forandres

hun ser med
tomme øjne

der er ingen
ord der passer

hendes smil
stivner

hun griner
hæsligt

indad i
sigselv

så er der
ingen ord

der passer
hendes smil

så er der
ingen slotte

der skælver
i hendes smil

så ligner
hun sigselv

der er ingen
ord i hendes

smil der
stivner

indad i
sigselv

hun ser med
tomme øjne

der er ingen
ord der passer

hendes hud
forandres

lidt efter
smiler hun

hæsligt
til sigselv

inden i
sigselv

og tar sig
sammen og

smiler
slottet skælver.

VII

Hvis det
vokser
mer

mit hjerte
vokser
mer og mer

mer og mer
vokser det
hjerte der
er mit

et hjerte
vokser
mer og mer
jo mer
bliver mit
hjerte mer
og mer mit
hjerte
når det
vokser
mer og mer
af mit
hjerte
bliver mit
hjerte når
det vokser

mer og mer.

Mit hjerte er et rum
når det vokser banker
luften til den
fylder mer og mer og
mer bliver mit hjerte
et rum der vokser
hvis det trækker vejret
vokser det det er mit
hjerte der vokser
mer og mer som det
vokser og banker mer
og mer og mer
er mit hjerte
bankende
for dig
Albert

bankende for dig
Albert.

VIII

andet	til de ser ind i det	andet
andet	og ikke kan finde	andet
andet	end de ser ind i det	andet
andet	og nu er der ikke	andet
andet	tilbage end	andet
	der er ikke meget	andet
	siger Albert og Victoria	andet
	der er ikke meget	andet
		andet
andet		andet

IX

NU tømmer deres øjne et hav af landskaber
det er deres øjne der sidder i et landskab NU
NU er det måske Albert der svømmer i et landskab NU
tømmer et hav af landskaber NU havet og Albert
ser måske i et hav af landskaber NU havet der lige-
som det svømmer NU hvad ser Albert i det landskab NU
men han svømmer NU han ser måske sigselv NU
Albert i landskabet NU som han ser det NU på en
stor madras NU Victoria med et lille flag NU og NU
ser Albert gennem kiggerten NU vi var langt ud NU siger
Albert og Victoria til hinanden men
deres øjne
tømmer et hav
af landskaber.

X

Mærkelige ting
kunne være
en selvfølge.

Han kunne se
der var ved
at ske noget.

Set med hendes øjne
kunne det ikke være
andre end Albert.